

følger lister over embedsmænd, købstadens, herredets eller birkets fogeder, dommere og skrivere, og endelig arkivregistraturen. Da retsbetjentarkiverne bl. a. omfatter tingbøger, skøde- og panteprotokoller og skiftesager, er registraturerne værdifulde nøgler til et kildemateriale af væsentlig betydning for mange sider af historieforskningen.

Alfabetiske sogneregistre i hvert enkelt bind med angivelse af juridiktionelle tilhørsforhold indtil 1919 sikrer, at man hurtigt kan finde frem til de relevante arkiver.

Ole Degn

Roskilde stifts kirkebøger, I. Provstierne i Gl. Roskilde amt. – Roskilde stifts kirkebøger, II. Provstierne i Holbæk amt. – Roskilde stifts kirkebøger, III. Provstierne i Sorø amt. Foreløbige arkivregistraturer. (Landsarkivet for Sjælland m. m., København, 1972). XII + 78 s., XVI + 122 s. og XVIII + 143 s.

I rask følge kommer bind efter bind i det sjællandske landsarkivs registratur over kirkebøgerne fra Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm. Senest foreligger tre bind, omfattende Roskilde stift med undtagelse af provstierne i det tidligere Præstø amt, der vil komme i et 4. bind.

Som i de tidligere registraturbind gives i en indledning en kort beskrivelse af det ældre kirkebogsmateriale fra området, hvorefter følger de enkelte sogne i alfabetisk orden inden for de enkelte provstier og til sidst en række anerkendte trossamfund. For hvert enkelt sogn bringes en kort administrationshistorisk oversigt, efterfulgt af en overskuelig skematisk oversigt over det bevarede kirkebogsmateriale. Oversigtskort over stiftets sogne og henvisningsregistre omfattende bebyggelsesnavne gør det let at arbejde med kirkebogsmaterialet.

I kirkebogsregistraturen mangler af de fire stifter, som det sjællandske landsarkivs område omfatter, Københavns, Helsingør, Roskilde og Maribo, nu kun Københavns stift, med undtagelse af Bornholm, og provstierne i det tidligere Præstø amt.

Med registraturen har landsarkivet skabt en nyttig, lettilgængelig oversigt over en vigtig, meget benyttet del af præstearkiverne. Men det er et savn, at man i planen ikke også medtog præstearkivernes kirkeregnskabsbøger og fattig- og skolekommissionsprotokoller, et materiale, der ikke blot i mange tilfælde kan supplere kirkebøgerne, men også har selvstændig værdi for den lokalhistoriske og socialhistoriske forskning, og som hidtil er udnyttet i alt for ringe grad.

Ole Degn